

Llomb-egu-eres o *-eguers*, amb dissimilacions: en aquest, L-L-R > l-r-r; en aquell L-L-R > l-r-r.

Llombar(d)s mall., V. *Llombai*, vol. I, 104-5 i 132 *Llomball*, *Llombers*, V. *Llom Llombri-gue-res*, *Llombri-gueno*, V. *Llombai*

LLONAT

Poblet del Conflent agregat al mun. d'Els Masos, pocs k. a l'Est de Prada. Alart, *Bull.Soc.Agr.PyrOr.* x, 69, que en dóna *Lunad* de l'a. 1035, com primera menció. Segons Ponsich (*Top.* 110) llavors se cita la «ecclesia» i la «coma de *Lunad*»; després troba *Lonato -at; -atum* 1180, 1399, 1403; *Lunat* 1358, 1424, 1632 (*Ll-*), i *Llonat*, S. XVIII.

Es tracta d'un nom bastant isolat dins la toponímia catalana, però força repetit i arrelat en el Migdia de França i el Nord d'Itàlia. Allà es repeteix en sengles pobles dels depts. Erau, H-Gar. i Dordogne; encara que avui li donen la grafia francesa *Lunas*, era *Lunat* en occità, com ens ensenya ja el *TdF*, donant-ne les formes medievals occitanes *Lunatz*, *Launatz*, i en baix llatí *Lunati*, *Lunatium*, *Launates*. Del primer i més conegut, que és el del districte de Lodeva, Vincent (*Top.d.l.Fr.*, s.v) dóna les formes *Lunatas villa* a. 804, i *Lunatis* 899.

Sens dubte, un dels noms pre-romans en -ATE, nombrosos en el Nord d'Itàlia i en el País d'Oc, (cf. Skok, p. 98 etc.), certament d'origen gàl·lic, que hom creu generalment cèltics; hi estan d'acord Vincent, remetent a un NP antic LAUNUS documentat per Holder; i Gröhler (I, 173), postula un gal *LOUNATE.

Altres encara: en part amb el final alterat per la feblesa de la -T' en la major part dels parlars moderns: *Lunax* H.Gar. (c^o Boulogne-sur-Gesse; a la r. del Gers, prop de Massaube i Isle-en-Dodon), *Lunac* a l'Aveyron (Skok, p. 98); *Lonnac* a la Hte.-Loire;¹ *Lompnas* a l'Ain, antigament *Lonnax* a. 1141 (Vincent §118).

En el Nord d'Itàlia, on els NLL en -ATE són encara més nombrosos (veg. els treballs de Flechia, Ascoli i Rohlfs), trobem uns quants congèneres del nostre NL a Lombardia. Almenys dos *Lonate* a la prov. de Varese (distingits com *L. Ceppino* i *Lonate Pozzolo*); i un *Lonato* a la prov. de Brescia, que avui sona *Lonà* popularment (però consta com *Leunado* l'any 977, Rohlfs, *St.z.roman.Namenkunde*, p.154).

Això ens acosta a aquell LAUNUS de Holder; que, d'altra banda, cita un NP *Lonatus* en els *Acta Santi Kiliani* (p.p. els Bol·landistes, *Acta Sanctorum*). Ara bé, la forma *Leunado* de 977, fa pensar que també s'hi enllacen uns *Logonate* i *Legonate* (Rohlfs, §141 i ss.), però com que són formes tardanes (S. XII), sos-

pitem que la -g- hi sigui adventícia (com en *pregon*<*preon* PROFUNDUS), i llavors aquest *Laonate* aniria amb un *Launac* de la H.Gar., *Launay* de l'Eure i de l'Indre, i *Lonny* de les Ardenes: encapçalats tots pels NPP LAUNUS i LAUNIUS, ben documentats com gal·lo-cèltics per Holder en textos de l'Alta Edat Mitjana.

En resum, sembla que tot plegat s'ha de judicar com evolució trifurcada d'un gàl·lic (cèltic? soorotàptic?)

-*Launate*

*LOUNATE -*Lōnate*

-*Līnate*

que dóna compte alhora de les formes *Launat*, amb *au*; de *Lonat* i del nostre *Llonat* amb *o*; i en fi *Lūnāt*, -ac, predominant en els noms occitans. Si el nom de la ciutat llenguadociana de *Lunel*, pot venir d'un *LOUN-ILLO-, derivació cèltica paral·lela (amb el sufix -ILLO- productiu en cèltic), ho deixem enlaire, com sigui que ja no és d'incumbència del nostre *Omo-mästicon*.

PARÒNIMS, potser inconnexos. Un *Llunau* pda. de l'alt Pallars (*E.T.C.*) té una terminació que indubtablement discrepa de la nostra, sense enllaç possible: sigui -ANU amb tractament bascoide (com dèiem en *E.T.C.* I, 124), sigui -ALE (dissimilada la -L a la manera de *Palou* <*Palol*). Potser derivat de *lluna*? (boscós a tallar en bona lluna).

Llones, pda. de St. Iscle d'Empordà (1789, XLV, 65): en una enumeració sinonímica, «*Llonas* grans o closa *Torrenta* ---*Llonas* petites ---» poden ser 'camps embassats'; cf. les *llaunes* 'maresmes' de l'Alt Empordà', (sobre les quals veg. *DECat.* v, 101a-7). Però no hi ha lligam semàntic amb el nostre tipus pre-romà LOUNATE / LONATE.

¹ Ant. Thomas, *Nowv. Ess.Phil.Fr.* 56; però no vindrà, com suggereix ell, d'un *LUTENNACUM arbitrari (que no hauria perdut -TE-), sinó de -ONATE car allí -at i -ac es confonen del tot.

LLONG

Forma molts NLL compostos, amb el sentit de 'larg' (ll. LŌNGUS): dialectalment amb *ŕ* en lloc de l'*ŕ*, més general (*DECat.* v, 246b2 811).

Pla de Campllong, entre Espinalbet i Castellar del Riu, a l'O. de Berga. *Prat-llong*, partida del terme de la Coma i la Pedra (Solsonès) (XXXVIII, 33.20). *Lo Tros Llóng*, partida del terme de Pallerols del Cantó (Alt Urgell) (XXXVIII, 3.1). Sengles *Estany Llóng*, en el circ de Cabanes (en terme de Son, Pallars, Vall d'Àneu) (XXXVII, 104.2) i a la Ribera de St. Nicolau, a 1990 m. alt., de la Vall de Boí (XIII, 182) (*TVBoí*, I, 17). *Estany Lóng*, partida del terme de Vilamòs (Vall d'Aran). *Font del Mollaret Llóng*, partida del